

Міністерство освіти і науки України

Приватний вищий навчальний заклад
“Міжнародний економіко-гуманітарний університет
імені академіка Степана Дем’янчука”

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

голова приймальної комісії
ректор МЕНУ

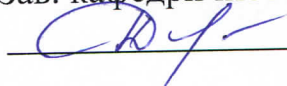

проф. В.А. Дем’янчук
2021 р.

ПРОГРАМА

вступного випробування з ІНОЗЕМНОЇ МОВИ (англійської, німецької) для
участі в конкурсі щодо зарахування на навчання для здобуття
ступеня вищої освіти «Магістр»

Голова предметної екзаменаційної комісії
Зав. кафедри іноземних мов

 к.пед.н. Кочмар Д. А.

Рівне – 2021

Загальні положення

Код	Спеціальність	Освітня програма
072	Фінанси, банківська справа та страхування	Управління державними фінансами і фінансами бізнесу
051	Економіка	Державне регулювання соціально-економічного розвитку
073	Менеджмент	Менеджмент організацій
		Менеджмент організацій
		Менеджмент організацій
061	Журналістика	Журналістика
017	Фізична культура і спорт	Фізична культура і спорт
014.11	Середня освіта (Фізична культура)	Середня освіта (Фізична культура)
227.01	Фізична терапія, ерготерапія	Фізична терапія, ерготерапія
014	Середня освіта (Історія)	Середня освіта (Історія та правознавство)
014	Середня освіта (Українська мова і література)	Середня освіта (Українська мова і література)
		Середня освіта (Українська мова і література)
014	Середня освіта (Географія)	Середня освіта (Географія та біологія)
044	Географія	Географія
242	Туризм	Туризм
014	Середня освіта (Інформатика)	Середня освіта (Інформатика та математика)
122	Комп'ютерні науки	Комп'ютерні науки та інформаційні технології
013	Початкова освіта	Початкова освіта та біологія
		Початкова освіта та психологія
		Початкова освіта та інформатика
		Початкова освіта та дошкільна освіта
		Початкова освіта та іноземна мова
053	Психологія	Психологія
012	Дошкільна освіта	Дошкільна освіта та початкова освіта

Згідно з положенням про магістратуру, затвердженим Міністерством освіти і науки України, прийом до магістратури відбувається на конкурсній основі. До

складу вступних іспитів до магістратури внесено іспит з іноземної мови, який відбувається за поданням рекомендацій випускових кафедр та заяв студентів, які отримали ступінь бакалавра і мають намір продовжувати свою освіту у магістратурі. Вступний іспит до магістратури з іноземної мови професійного спрямування базується на відповідних навчальних програмах бакалаврату, призначених для вищих навчальних закладів, які здійснюють підготовку фахівців з різних напрямів та спеціальностей.

Освітня роль іноземної мови пов'язана з можливістю за її допомогою залучитися до джерел інформації, з набуттям навичок роботи з науковою літературою, з опануванням уміння спілкуватися із зарубіжними колегами, з підвищенням культури мови. Усе це обумовлює статус іноземної мови як дисципліни, що сприяє гуманізації освіти.

Виховна роль курсу іноземної мови реалізовується через ознайомлення із суспільно-політичними та економічними реаліями рідної країни та країни, мову якої вивчають студенти.

Організація навчального процесу з іноземної мови на сучасному етапі максимально враховує потреби, інтереси і особисті якості студента. Тому він виступає повноправним учасником процесу навчання, побудованого на принципах інтерактивної взаємодії з викладачем у різноманітних життєвих ситуаціях. Такий підхід розвиває самостійність студента, його творчу активність і відповідальність за результати навчання.

Загальноосвітня та інформативно спеціалізована спрямованість вивчення іноземної мови реалізовується через взаємодію усіх видів діяльності з урахуванням етапу навчання, ситуативно-рольової обумовленості мовного спілкування.

Мета проведення вступного іспиту з іноземної мови на здобуття ступеня «Магістр» - перевірка професійно-комунікативної іншомовної компетенції на рівні B1-B2 в межах побутової, країнознавчої та професійної тематики, отриманої в процесі оволодіння іноземною мовою за професійним спрямуванням на рівні «Бакалавр», визначення рівня підготовленості абітурієнтів (бакалаврів) з отриманих під час навчання на ступень бакалавра знань, навичок та вмінь, пов'язаних з усіма видами мовленнєвої діяльності.

Програму розроблено з урахуванням підготовки студентів та існуючих навчальних планів університету, згідно з якими курс іноземної мови для бакалаврів викладається протягом перших 2-х років навчання.

Вимоги до здібностей і підготовленості вступників.

Для успішного засвоєння освітньо-професійної програми магістра вступники повинні мати базову вищу освіту за однойменною спеціальністю та здібності до оволодіння знаннями, уміннями і навичками в галузі педагогічних, природничих, економічних, природничих та філологічних спеціальностей.

Вимоги до рівня сформованості граматичної компетенції вступників. Вступники повинні:

- знати і вміти правильно вживати видо – часові форми дієслова, активний та пасивний стан дієслова, основні категорії іменника,

прикметника, прислівника, артиклі;

- модальні дієслова;
- види речень;
- непряму мову та правило узгодження часів;
- неособові форми дієслова;
- категорії способу.

Структура та організація вступного випробування

У зв'язку з необхідністю комплексної перевірки вищезазначених умінь та навичок, іспит проводиться у тестовій формі і містить лексико-граматичний матеріал, який абітурієнти мали засвоїти під час вивчення „Іноземної мови професійного спрямування”. Вступний іспит з іноземної мови передбачає письмове виконання абітурієнтом екзаменаційних тестових завдань за вказаний час (2 академічні години). Екзаменаційні тестові завдання складаються на основі лексичного та граматичного матеріалу, засвоєного абітурієнтами в рамках основного курсу з іноземної мови за ступенем «Бакалавр» («Іноземна мова за професійним спрямуванням» – 1-4 семестри). Користування лексикографічними джерелами, мобільними телефонами та іншими допоміжними засобами під час вступного випробування не допускається. Виконання тестового завдання здійснюється шляхом заповнення аркушу відповідей із номером обраного варіанту відповіді. Лексичне наповнення та граматична складова бази тестових завдань визначаються фаховими знаннями, отриманими абітурієнтами в межах підготовки за ОКР «Бакалавр». Екзаменаційний вступний тест передбачає перевірку навичок використання основних граматичних структур, а також стилістичної та прагматичної компетенції з використання граматичних структур в реальній мовній комунікації.

Зміст завдань

Вступне випробування базується на вимогах до знань та вмінь випускника ступеня «Бакалавр» і включає зміст навчальної дисципліни «Іноземна мова професійного спрямування». Екзаменаційні тестові завдання складаються на основі лексичного та граматичного матеріалу, засвоєного абітурієнтами в рамках основного курсу з іноземної мови за ступенем «Бакалавр» («Іноземна мова за професійним спрямуванням» – 1-4 семестри).

ПРОГРАМА З АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

СЛОВОТВОРЕННЯ ТА ЛЕКСИКА

Засоби словотворення в англійській мові:

а) суфікси:

іменник: -er\-or, -ist, -ant\-ent, -ian, -man, -ess, -ness, -tion, -ion, -ation, -ment, -ism, -dom, -hood, -ty, -ship, -age, -ance\-ence, -ing, -ce;

прикметник: -ful, -less, -ic, -al, -ish, -uous, -able, -an, -like, -ary\-ory, -ive, -ly, -y, -ed;

дієслово: -by, -en, -ize, -ate;

б) префікси: dis-, un-, in-, ir-, il-, im-, anti-, co-, post-, gee-, OVER-, UNDER-, sib-, uot-, de, integ-, sирег-, ге, extra-;

в) словоскладання: N+N; *Obj* + N;

г) перенесення наголосу;

д) конверсія.

ГРАМАТИКА

I. Іменник

Визначення і класифікація іменників. Рід іменників. Число іменників. Граматичні і фонетичні засоби утворення множини іменників. Синтаксичні функції іменників у реченні.

Основне визначення і вживання іменників. Прийменники, еквівалентні українським відмінкам.

II. Артикль

Види артиклів: означений, неозначений. Основні правила вживання артикля. Відсутність артикля.

III. Прикметник

Визначення і класифікація прикметників. Валентність і керування прикметників. Синтаксичні функції прикметників. Чотири способи утворення ступенів порівняння прикметників. Граматичні та лексичні засоби посилення та послаблення значення ступенів порівняння прикметників. Звороти типу: *as...as*, *not so ... as*, *the more...the better*.

IV. Числівник

Визначення і класифікація числівників. Утворення кількісних, порядкових і дробових числівників. Вживання кількісних числівників у математичних операціях та у визначенні часу. Написання і читання дат.

V. Займенник

Визначення і класифікація займенників. Особові займенники, їхні відмінки - називний та об'єктний. Місце особових займенників-додатків у реченні. Вказівні, питальні, зворотні та підсилювальні, присвійні, сполучні, взаємні, неозначені, заперечні, кількісні займенники. Функції займенника.

VI. Дієслово

Визначення дієслова. Граматичні категорії дієслова, особові та неособові форми дієслова, регулярні та нерегулярні дієслова. Часи дієслова: *Indefinite tenses*, *Continuous tenses*, *Perfect tenses*. *Perfect Continuous tenses* в активному стані. Узгодження часів. Часи дієслова в пасивному стані. Модальні дієслова та їхні еквіваленти. Неособові форми дієслова: неозначена форма дієслова, дієприкметник, герундій; конструкції з неособовими формами дієслова. Порівняння форм та функцій герундія з дієприкметником, інфінітивом та іменником. Три типи умовних речень.

VII. Прислівник

Визначення і синтаксичні функції прислівника. Класифікація прислівників. Утворення прислівників від прикметників, основні моделі утворення прислівників. Ступені порівняння прислівників. Найчастіше вживані

прислівники місця, часу, способу дії, ступеня, причини, мети, наслідку; їхні значення і вживання.

VIII. Прийменник

Визначення і класифікація прийменників. Керування прийменників: відповідність англійських прийменників українським відмінкам: родовому, давальному, знахідному, орудному. Прийменникові керування дієслів. Основні прийменники місця і часу.

IX. Сполучник

Визначення і класифікація сполучників. Сполучники сурядності та підрядності. Парні сполучники. Місце сполучників у реченні.

СИНТАКСИС

I. Поняття про речення

Види синтаксичних зв'язків у реченні. Модальність речення. Просте речення. Класифікація простих речень за метою і способом висловлювання: розповідні, питальні речення. Типи речень за структурою: двочленні і одночленні, повні, неповні, прості і складні речення.

Порядок слів у простому розповідному реченні, порядок слів у розповідному реченні. Складносурядне та складнопідрядне речення. Конструкція *there + to be*. Пряма та непряма мова.

II. Члени речення

Головні та другорядні члени речення.

Підмет. Частина мови, які мають функцію підмета.

Підмет, виражений неозначено-особовим займенником *one* та займенником *it*. Інфінітив у функції підмета.

Присудок. Типи присудків. Дієслівний простий присудок. Дієслівний складений присудок. Дієслівний модальний присудок. Іменний складений присудок.

Додаток. Частина мови, які мають функцію додатка. Прямий додаток, непряий додаток,

Обставина. Класифікація обставин за значенням і синтаксичною функцією. Обставини місця, часу, способу дії, ступеня, міри, причини, умови, наслідку.

Означення. Другорядний член речення, який належить до будь-якого члена речення, що визначений іменником. Прості і поширені означення. Препозитивні і постпозитивні означення.

III. Структура складного речення

Типи сурядних речень. Типи підрядних речень. Пряма та непряма мова.

ПРОГРАМА З НІМЕЦЬКОЇ МОВИ

СЛОВОТВОРЕННЯ ТА ЛЕКСИКА

Словотворчі моделі у рамках пройденої лексики:

а) похідних іменників із суфіксами: *-er, -ler, -in, -ung, -heit, -keit, -schaft, -nis* субстантивованих інфінітивів і прикметників;

б) складних означальних прикметників, похідних прикметників із суфіксами: -ig, -lich, -isch, -los, -frei, -bar, -fach, -sam, -fahig;

префіксом: in;

в) складних прислівників (займенникових прислівників), похідних прислівників із суфіксами: -s, -mal, -weise;

г) складних дієслів, похідних дієслів із префіксами: ab-, an-, aus-;

д) похідних іменників із префіксами і напівпрефіксами: miß-, un-

е) субстантивованих дієприкметників I і II (P. I und P. II).

ГРАМАТИКА

МОРФОЛОГІЯ

I. Загальні відомості

Лексичне і граматичне значення слова. Граматична форма і граматична категорія. Морфологічний склад слова. Утворення граматичних форм. Валентність слів і їхнє керування.

Частини мови у німецькій мові.

II. Іменник

Визначення і класифікація іменників. Валентність і керування іменників. Рід іменників. Артикль як граматичний показник роду.

Значення артикля. Злиття, стягнення та скорочення артикля. Види артиклів: означений артикль, неозначений артикль, нульовий артикль. Основні правила вживання артикля із загальними, речовинними, абстрактними і власними назвами.

Відсутність артикля.

Визначення роду іменників за їхнім значенням. Визначення роду іменників за словотворчою формою. Рід складних іменників. Рід іменників, утворених за допомогою субстантивації. Рід іменників, утворених без афіксів від дієслівних основ. Рід географічних назв, аббревіатур. Коливання у роді іменників.

Число іменників. Граматичні і фонетичні засоби утворення множини іменників: артикль, суфікси, умляути. Основні типи утворення множини іменників. Утворення множини іменників чоловічого, жіночого і середнього роду. Особливі випадки утворення множини іменників за допомогою лексичних засобів.

Коливання в утворенні множини іменників. Категорія числа як засіб розрізнення значень омонімів. Іменники з обмеженою категорією числа.

Відмінювання іменників. Артикль і закінчення як форма відмінювання іменників.

III. Прикметник

Визначення і класифікація прикметників. Валентність і керування прикметників. Синтаксичні функції прикметників. Типи відмінювання прикметників. Слабка, сильна і мішана відміна прикметників. Відмінювання субстантивованих прикметників і дієприкметників. Утворення ступенів порівняння прикметників. Значення і вживання ступенів порівняння. Граматичні та лексичні засоби посилення та послаблення значення ступенів порівняння прикметників.

IV. Числівник

Визначення і класифікація числівників. Утворення кількісних, порядкових і дробових числівників. Відмінювання кількісних і порядкових числівників. Вживання кількісних числівників у математичних операціях та у визначенні часу. Написання і читання дат.

V. Займенник

Визначення і класифікація займенників. Особові займенники та їхнє відмінювання і вживання. Зворотний займенник. Взаємні займенники. Безособовий займенник. Вказівні займенники: *der, die, das, dieser, diese, dieses, jener, jenes, jene, derselbe, dieselbe, dasselbe, derjenige, diejenige, dasjenige, solcher, solche, solches, selbst, selber*, їхнє відмінювання і вживання. Присвійні займенники, їхній рід, число, відмінювання і вживання. Питальні займенники. Відносні займенники: *der, die, das, wer, was, welcher, welche, welches, was für ein, was für eine*.

Неозначені займенники: *man, einer, eine, eines, etwas, jemand, jeder, jede, jeder, mancher, manche, manches, alle, viele, wenige, einige, irgend etwas, irgendetwas*.

Заперечні займенники: *niemand, nichts, keine, kein*.

VI. Дієслово

Визначення дієслова. Семантична і синтаксична класифікація дієслів. Валентність і керування дієслів. Морфологічна класифікація дієслів. Граматичні форми дієслів. Типи відмінювання дієслів (слабкі, сильні, неправильні дієслова). Позначення типу відмінювання дієслів у двомовних словниках. Самостійні і службові дієслова. Перехідні і неперехідні дієслова. Дієслова з невідокремленими префіксами. Модальні дієслова. Особливості дієвідмінювання.

Часові форми дієслів в активному стані. Презенс, імперфект, перфект, плюсквамперфект і футурум дійсного способу, їхнє утворення і вживання.

Значення, утворення і вживання наказового способу. Форми і конструкції, що змінюють наказовий спосіб.

Утворення часових форм пасивного стану. Одночленний, двочленний і тричленний пасив. Виконавець дії з додатком із прийменником. Пасивні конструкції неперехідних дієслів. Переклад пасивних конструкцій українською мовою.

Інфінітивний зворот конструкції *haben + zu + інфінітив. Sein + zu + Inf (інфінітив). Um + zu + Inf. Ohne + zu + Inf. Statt + zu + інфінітив*. Іменні форми дієслів. Інфінітив, його синтаксичні функції. Частина *zu* при інфінітиві.

Дієприкметник. Вживання дієприкметників I і II. Переклад дієприкметників.

VII. Прислівник

Визначення і синтаксичні функції прислівника. Класифікація прислівників. Найчастіше вживані прислівники місця, часу, способу дії, ступеня, причини і мети, умови, допустовості. їхнє значення і вживання. Займенникові прислівники, їхнє утворення, вживання і переклад. Ступені порівняння прислівників.

VIII. Прийменник

Вживання і класифікація прийменників. Керування прийменників. Прийменники, які вимагають родового, давального, знахідного відмінків. Місце прийменників щодо слів, до яких вона відносяться.

ІХ. Сполучник

Визначення і класифікація сполучників. Сурядні сполучники. Парні сполучники. Місце сполучників у реченні.

СИНТАКСИС

I. Поняття про речення

Види синтаксичних зв'язків у реченні. Модальність речення. Просте речення. Класифікація простих речень за метою і способом висловлювання. Розповідні, питальні і окличні речення. Стверджувальні і заперечні речення. Вживання заперечення, вживання заперечних займенників і прислівників. Типи речень за структурою:

двочленні, одночленні, повні, неповні, прості, складні речення.

II. Члени речення

Головні члени речення

Підмет. Частина мови, які виступають у ролі підмета. Номінатив як форма підмета; підмет, виражений неозначене особовим займенником *тап*. Підмет, виражений безособовим займенником *es*. Найчастіше вживані безособові дієслова і безособові конструкції. Інфінітив у ролі підмета.

Присудок. Дієслівний присудок. Дієслівний простий присудок. Дієслівний складений присудок. Іменний складений присудок. Предикатив, виражений іменником, прикметником, дієприкметником від перехідних дієслів.

Другорядні члени речення

Додаток - другорядний член речення групи присудка. Частина мови, які виступають у ролі додатка. Складений додаток.

Прийменниковий додаток. Безприйменниковий додаток,

Обставина - другорядний член речення групи присудка. Частина мови, які виступають у ролі обставини. Класифікація обставин за значенням і синтаксичною функцією: обставини місця, часу, способу дії, порівняння, ступеня, міри, причини, мети, умови, допустовості, наслідку. Модальні обставини.

Означення - другорядний член речення, який належить до будь-якого члена речення, що виражений іменником. Прості і поширені означення. Препозитивні і постпозитивні означення.

III. Складне речення

Складносурядне речення. Сполучники сурядності. Складнопідрядне речення. Підрядні сполучники. Класифікація підрядних речень. Складнопідрядні речення з підрядними додатковими, означальними, обставинними реченнями.

IV. Порядок слів

Загальні відомості про порядок слів у реченні. Місце підмета, присудка, додатка у розповідному, питальному, окличному реченнях. Місце обставини, означення, предикативного означення у різних типах речень.

ПРОГРАМА З ФРАНЦУЗЬКОЇ МОВИ

СЛОВОТВОРЕННЯ ТА ЛЕКСИКА

Засоби словотворення пройденої лексики у французькій мові:

а) суфікси:

іменник: -e/-esse, -eau/-elle, -eur/ -eresse, -eur/ -euse, -teur/ trice, -ade, -age, -ail, -aille, -aine, -ain/-aine, -aire, -ais\ -aise, -aison, -ance, -asse, -at, -ateur/-atrice, -tion, -assion, -et\ -ette, -een/-eenne, -ment, -atoire, -ien/-ienne, -ier\ -iere, -ill, -illon, -ise, -isme, -vis\ -vise, -ot\ -otte, -te, -ure;

прикметник: -eur\ -euse, -teur/-trice, -eur/-eresse, -eux/-euse, -el -elle, -eil\ -eille, -en, -ien/ -enne, -ienne, -issime, -ment;

дієслово: -iss, дієслова II групи;

прислівник: -ment, -amment, -emment;

б) префікси:

прикметник: extra-, sur-, super-, ultra-, archi-;

дієслово: de-, re-, par-, con-, appar-, main-, appr-, com-, supr-, ad-, om-, per-, pro-, son-, trans-, en-, in-, intro-;

Словоскладання: N + N; Obj+N.

в) складні іменники: le portefeuille - les portefeuilles, un chou - fleur - des choux-fleurs, etc;

г) складні займенники: lequel, lesquels, ceux-la, etc; особові незалежні займенники: moi-meme, lui-meme, etc;

д) складні прислівники (від прийменників та іменників), прислівникові звороти та вирази: autour (au + tour), enfin (en + fin), beaucoup (beau + coup), peu a peu, petit a petit, etc;

е) складні прийменники і прийменникові вирази: quant a, a cause de, vis-a-vis etc;

є) складні сполучники: ainsi que, apres que, suivant que, a condition de, etc.

Впродовж I етапу студенти мають засвоїти близько 600 лексичних одиниць, включаючи такі формули мовного етикету: звертання; вітання-прощання; подяка-прохання; початок розмови; згода-незгода;

пропозиція; наказ; порада; запрошення; побажання та інші.

Для розвитку навичок усного мовлення рекомендується вивчення тем, пов'язаних із фахами вузу, що вивчаються на основі іноземномовного адаптованого фахового матеріалу і тем краєзнавчого характеру.

ГРАМАТИКА

МОРФОЛОГІЯ

I. Іменник

Види іменників. Граматичні категорії іменників. Рід іменників. Число іменників.

II. Артикль

Види артиклів: означений, неозначений, частковий, форми означеного артикля. Вживання неозначеного артикля. Основні випадки невживання артикля.

III. Прикметник

Рід прикметників. Число прикметників. Місце прикметника-означення. Прикметники (детермінативні) вказівні, присвійні, питальні. Якісні і відносні прикметники. Ступені порівняння прикметників.

IV. Числівник

Числівники кількісні і порядкові. Тхне вживання.

V. Займенник

Особові займенники, їхні форми і вживання. Місце особових займенників-додатків у реченні. Безособовий займенник. Адвербіальний займенник.

VI. Дієслово

Граматичні категорії дієслова. Самостійні допоміжні дієслова. Прості і складні часи. Займенникові дієслова. Безособові дієслова. Три групи дієслів. Стверджувальна, заперечна і питальна форми. Наказовий спосіб. Часи дійсного способу, їхнє утворення та вживання. Кондиціонал і сюбжонктів теперішнього та минулого часів. Граматичні форми, часи дієслова в пасивному стані. Неособові форми дієслова. Інфінітив. Функції інфінітива в реченні. Вживання заперечень, дієприкметник, герундій. Дієприкметникові, герундальні та інфінітивні звороти. Узгодження часів *indicatif, conditionnel, subjonctif*.

VII. Прислівник

Види прислівників: прості, похідні, складні. Ступені порівняння прислівників. Місце прислівника в реченні. Класифікація прислівників. Прислівники місця, часу, способу дії, кількісні. Стверджувальні та заперечні прислівники. Обмежувальні прислівники. Питальні прислівники.

VIII. Прийменник

Форми прийменників: прості, складні. Особливості вживання деяких окремих прийменників.

IX. Сполучник

Сполучники прості і складні. Вживання деяких сполучників сурядності. Сполучники підрядності.

СИНТАКСИС

I. Поняття про речення

Види синтаксичних зв'язків у реченні. Просте поширене речення: розповідне (стверджувальне, заперечне), питальне. Типи речень за структурою: двочленні і одночленні. Порядок слів у простому розповідному реченні, порядок слів у питальному реченні. Складносурядне та складнопідрядне речення.

II. Члени речення

Головні члени речення. *Підмет*. Частина мови, які мають функцію підмета. Підмет, виражений неозначено-особовим займенником *on* та *il*. Інфінітив у функції підмета.

Присудок. Типи присудків. Дієслівний простий присудок. Дієслівний складений присудок. Іменний складений присудок. Частина мови, які мають функцію присудка. Узгодження присудка з підметом.

Додаток. Частина мови, які мають функцію додатка. Прямий додаток, непрямий додаток.

Обставина. Класифікація обставин за значенням і синтаксичною функцією. Обставини місця, часу, способу дії, мети, причини, міри, умови, наслідку. Частина мови, які мають функцію обставини.

Означення. Частина мови, які мають функцію означення. Відокремлені члени речення. Прикладка, звертання і вставні слова.

III. Структура складного речення

Типи складносурядних речень. Типи підрядних речень. Пряма та непряма мова.

ПРОГРАМА З ІСПАНСЬКОЇ МОВИ

СЛОВОТВОРЕННЯ ТА ЛЕКСИКА

Засоби словотворення в іспанській мові:

а) суфікси:

іменник: -e, -i, -u; -l, -n, -r, -s; -era, -ura, -ez, -ad, -ancia, -anza, -encia, -ida, -ada, -cion, -siou; -ista; -or, -tor, -dor, -al; -esa, -isa, -ina, -triz;

прикметник: -an, -ou, -or; -ete, -ote; -isimo; -uo,; -able; -eo, -i; **-co**, -go; -z; -iente;

Дієслово: -ar, -er, -ir; -ado, -ido, -ando, -iendo;

б) префікси: ante-, con-, contra-, de-, en-, entre-, para-, por-, sin-, so-, sobre-, tras-, a-, ab-, ad-, anti-, des-, dis-, di-, ex-, extra-, in-, inter-, o-, pos-, post-, pre-, pro-, re-, res-, sub-, sus-, son-, sin-, trans-, tras-;

в) словоскладання: N.S. + N.S.; N.Adj + N.Adj.; N.Adi + N.S.;

N.S. + N.Adj.; V + V.; V + N.S.; Pг + V.; Ad + Adj;

г) перенесення наголосу;

д) конверсія.

ГРАМАТИКА

МОРФОЛОГІЯ

I. Іменник

Визначення і класифікація іменників. Рід іменників. Граматичні та фонетичні засоби утворення множини іменників. Синтаксичні функції іменників у реченні. Вживання іменників. Прийменники та прийменникове утворення відмінків в іспанській мові.

II. Артикль

Види артиклів: означений, неозначений. Основні правила вживання артиклів. Артикль середнього роду. Відсутність артикля.

III. Прикметник

Визначення та класифікація прикметників. Рід прикметників. Число прикметників. Скорочена форма деяких прикметників. Випадки узгодження прикметників з іменниками. Ступені порівняння прикметників.

IV. Числівник

Визначення та класифікація числівників. Особливості вживання кількісних числівників. Порядкові числівники. Вживання кількісних числівників у математичних операціях та у визначенні часу. Читання дат.

V. Займенник

Визначення та класифікація займенників. Особові займенники. Особові займенники у функції доповнення. Зворотний займенник (-se). Вказівні, питальні, підсилювальні, присвійні, заперечні, відносні, неозначені займенники.

VI. Дієслово

Вживання дієслова. Класифікація дієслів. Граматичні категорії дієслова. Особові та неособові форми дієслова. Часи дієслова:

Presente, Futuro simple, Preterito Perfecto, Indefinido, Imperfecto, Plusquamperfecto de Indicativo, Potencial simple в активному стані.

Узгодження часів. Пряма та непряма мова.

Часи дієслова в пасивному стані.

Часи дієслова: Presente, Preterito Perfecto, Imperfecto та Plusquamperfecto de Subjuntivo. Допоміжні дієслова.

Неособові форми дієслова: неозначена форма дієслова, дієприкметник, герундій; конструкції з неособовими формами дієслова.

Порівняння форм та функцій герундія з дієприкметником, інфінітивом.

VII. Прислівник

Визначення прислівника. Класифікація прислівників. Утворення прислівників. Утворення ступенів порівняння прислівників. Прислівники в питальних та заперечних реченнях. Особливості вживання деяких прислівників.

VIII. Прийменник

Визначення та класифікація прийменників. Форми прийменників: прості, складні. Прийменникові звороти.

IX. Сполучник. Визначення та класифікація сполучників. Сполучники сурядності та підрядності. Сполучникові слова.

СИНТАКСИС

I. Поняття про речення

Види синтаксичних зв'язків у реченні. Просте речення. Класифікація простих речень за метою і способом висловлювання:

розповідні, питальні та заперечні речення. Типи речень за структурою: двочленні і одночленні; повні і неповні; прості та складні речення.

Порядок слів у простому розповідному реченні. Складносурядне та складнопідрядне речення. Конструкції "ser + inf"; "estar + inf".

II. Члени речення

Головні та другорядні члени речення

Підмет. Частина мови, які мають функцію підмета. Слова та словосполучення, які вживаються у функції підмета.

Присудок. Типи присудків. Дієслівний простий присудок. Дієслівний складений присудок. Іменний складений присудок.

Додаток. Частина мови, які мають функцію додатка. Прямий та непрямий додаток.

Обставина. Класифікація обставин за значенням і синтаксичною функцією. Обставини місця, часу, способу дії, ступеня, міри, причини, умови, наслідку.

Означення. Другорядний член речення, який належить до будь-якого члена речення, що визначений іменником. Прості і поширені означення.

III. Структура складного речення

Типи сурядних речень. Типи підрядних речень. Пряма та непряма мова.

Три типи умовних речень.

Ускладнені конструкції у структурі речення. Ознаки підрядного безсполучникового речення. Особливості вживання та перекладу пасивного

стану в іспанській мові. Складні сполучники. Граматичні особливості іспанської мови в країнах Латинської Америки тощо.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. *Афендікова Л.А.* Англійська мова для юристів. - Донецьк, 1998.
2. *Бориско Н.Ф.* Бізнес-курс німецької мови. – К.: Заповіт, 1997. – 318с.
3. *Боровецька Л.В., Жукова Л.Т., Сініцина Н.М.* Ділова англійська мова для юристів. - К., КНЕУ, 2006.
4. *Гавриш М.М., Гавриш О.О. та ін.* Практикум з німецької мови для студентів економічних спеціальностей: Навчальний посібник. – К., 2006. – 128 с.
5. *Гавриш М.М., Гавриш О.О., Дмитренко О.П. та ін.* Практикум з німецької мови для студентів економічних спеціальностей: Навчальний посібник. – К., 2006. – 128с.
6. *Гавриш О.О.* Фахова німецька мова. Економіка підприємства: Навчальний посібник. – К.: КНЕУ, 2006. – 284 с.
7. *Гавриш М.М., Копил Г.О. та ін.* Німецька мова для студентів-юристів: навчальний посібник. – К.: КНЕУ, 2009. – 304 с.
8. *Гулько Т.І., Юцкевич О.П.* Німецька мова для студентів економічних спеціальностей: Навчальний посібник. – К., 2008. – 320с.
9. *Гусак Т.М.* Практична граматики англійської мови. – К., 2001. – 168с.
10. *Гусак Т.М., Мірошниченко Н.О.* Посібник з аудіювання. – К., 2000. – 160 с.
11. *Гусак Т.М.* Modern English Grammar in Practice – К.: “ІНКОС”, 2002. – 308 с.
12. *Гусак Т.М.* Modern English Grammar in Practice. Workbook and Guidebook. Book II – Дрогобич: Коло, 2004. – 452 с.
13. *Данилова З.В., Устинова О.Д.* Комерційна документація зовнішньоекономічної діяльності. Контракти: Навчальний посібник англійською та українською мовами. - Львів, 1999.
14. *Данилова З.В., Гулько С.П., Сомова А.М.* Правові основи бізнесу: Навчальний посібник англійською мовою, Львів, 1999.
15. *Зернецький П.В., Берт С.С., Вересоцький М.А.* Business English for Law Students, К.: Видавничий дім «Києво-Могилянська академія», 2005.
16. *Зернецький П.В., Орлов М.В.* Англійська мова для правників. - К.: Видавничий дім «Києво-Могилянська академія», 2003.
17. *Калустова О.М.* Бізнес курс іспанської мови. – Київ: «ІП Логос», 2003.
18. *Качалова К.Н., Израилевич Е.Е.* Практическая грамматика английского языка. – Москва: «ЮНИВЕС». - 1995.
19. *Колечко О. Д., Крилова В. Г.* Підручник з французької мови для студентів-економістів. — К.: КНЕУ, 1998.
20. *Колечко О.Д., Крилова В.Г.* Ділова французька мова: Підручник. – К.: КНЕУ, 1999. – 360 с.
21. *Колечко О.Д., Крилова В.Г., Машкова І.М., Яременко І.А.*

Збірник економічних текстів для домашнього читання: Навчальний посібник. – К.: КНЕУ, 2000. – 364 с.

22. *Кравченко А.П.* Німецький для юристів. – Ростов-на-Дону: «Феникс», 1999. - 416 с.

23. *Куцубіна Е.В.* Іспанська граматики в таблицях і схемах. – Санкт-Петербург: «КАРО», 2007.

24. *Кунатенко Й.Ю.* Англійська мова: Навчальний посібник. – К., 2000. – 392 с.

25. *Куцубіна Е.В.* Іспанська граматики в таблицях і схемах. Санкт-Петербург: «КАРО». - 2007.

26. *Мігель Арсуага Герра.* Іспанська мова для ділового спілкування. - Москва: «ЧеРо», 2005.

27. *Микал Т.А.* Німецька мова. Граматики та вправи для початківців: Навчальний посібник. – К., 2003. – 162 с

28. *Нуждін Г.А.*, Тести з іспанської мови. - Москва «Айріс Пресс». – 2004.

29. *Фрайхофф Д., Бекетова О.В., Ізерманн Н.* Ринкова економіка / Німецька економічна мова: Навчальний посібник. – К.: Українська академія державного управління при Президентіві України, 1999. – 156 с.

30. *Шевелева С.А.* Англійський для юристів. Учебное пособие для вузов. - М.: «Юнити», 2000.

31. *Шевченко О.О., Чеботарьова Л.І., Чуркіна О.В.* Англійська мова для економістів. Розмовні теми, Київ, КНЕУ, 2005.

32. *Шмітт Д.* Вдосконалюємо знання німецької мови: Навчальний посібник. – К.: Методика. – 2000. – 336 с.

33. *Alison Riley.* English for Law, Macmillan Publishers Ltd, 1994.

34. *Chilver J.* English for Business, London 1996.

35. English Reading: Посібник з англ. мови для позаауд. читання / Авт.-уклад. *Кунатенко Й.Ю.* — К.: 2001. — 404 с.

36. *Frances Russel, Christine Locke.* English Law and Language, Prentice Hall International (UK) Ltd., 1993.

37. *Kovtun L.G., Obraztsova N.A, Kuprinova T.S., Matyavina M.F.* English for Bankers and Brokers, Managers and Market Specialists, Moscow, 1994.

38. *Michael A. Pyle, Mary E. Munoz.* Test of English as a Foreign Language. Preparation Guide, Cliff Notes, Inc., USA.

39. *Michael A. Pyle, M.A., Mary Ellen Munoz, M.A.* Test of English as a Foreign Language PREPARATION GUIDE, 2002.

40. *Shevkun E., Obruchnikova O.* Español: economía y finanzas. - Kyiv, 2000.

Критерії оцінки виконання завдань вступного іспиту з іноземної мови до магістратури

Оцінювання завдань здійснюється у відповідності до європейських стандартів за такою шкалою:

„А” - „відмінно” - 100% - 90% правильно виконаних завдань

„В” - „дуже добре” - 89% - 80% правильно виконаних завдань

„С” - „добре” - 79% - 70% правильно виконаних завдань

„D” - „задовільно” - 69% - 60% правильно виконаних завдань

„E” - „задовільно” - 59% - 50% правильно виконаних завдань

„F” - „незадовільно” - менш ніж 50% правильно виконаних завдань

Максимальна кількість балів – 200, відповідно шкала оцінювання загальних результатів буде такою:

180-200	„відмінно”
160-179	„дуже добре”
159-140	„добре”
139-120	„задовільно”
100-119	„задовільно”

Укладач:

Кочмар Д.А. доц., завідувач кафедри іноземних мов

Затверджено на засіданні
кафедри іноземних мов
Протокол №6 від „23” лютого 2021 року

**Завідувач кафедри, голова
предметної комісії з іноземних мов**

_____ (підпис)

Д. А. Кочмар
(прізвище та ініціали)